

**2016.
november 24.**

MEASZ HÍRLEVÉL

Az Ellenállók Nemzetközi Szövetsége (FIR) - Antifasiszták Szövetsége 2016. november 19-én Prágában tartott XVII. kongresszusán a szervezet három évre újra Hanti Vilmost választotta elnökévé.

(A képen a FIR újonnan megválasztott Végrehajtó Bizottságának tagjai)

Olvasóink szíves figyelmébe ajánljuk Hanti Vilmosnak a FIR kongresszusán mondott beszédét.

Tisztelt Vendégeink, Tisztelt Küldöttek, Kedves Antifasiszta Elvtársak, Barátaim!

Tisztelettel köszöntelek benneteket, s azokat is, akik otthon maradtak, s titeket bíztak meg azzal, hogy képviseljétek őket.

Ma már 55 éves a szervezetünk, a FIR. Ma már 71 éve annak, hogy nagyszabású katonai győzelmet arattunk a fasizmus fölött. Az egykori ellenállók, akik fegyveres és politikai hősiek harcukkal életüket kockáztatták a II. világháborúban a fasizmus ellen, nagy sajnálatunkra már alig élnek napjainkban közöttünk.

Akkor, amikor világunk jelentős értékbeli átrendeződést mutat többek között *az emberektől elidegenedő liberális politikák miatt, a növekvő jövedelmi-vagyoni különbségek miatt*, emlékeznünk kellene arra, hogy a fasizmus populista eszmevilága sem ad megoldást az emberiség bajaira, sőt pusztulásba viheti az emberiség nagy részét! Sajnos nem tanulunk a múltunkból. 71 éve katonai győzelmet arattunk a fasizmus fölött, de mára a fasizmus eszméje különféle új megnyilvánulási formákban, egyre erősödve közöttünk él!

Veszélyben a jövőnk és azok a globális értékek, amelyeket az emberiség hosszú évszázadokon át fölhalmozott. Úgy vélem napjainkra elérkeztünk az emberiség, a civilizáció fordulópontjához.

Ebben a rendkívüli helyzetben nekünk, antifasisztáknak, az egykori antifasiszta ellenállók szellemi örököseinek történelmi a szerepünk. Őriznünk, erősíteniünk kell az átalakuló világunkban az emberiség történelme során felhalmozott értékeket, a civilizációt, a humanista, a demokratikus gondolkodást. Nem szabad abban engednünk: az egykori antifasiszta ellenállók álltak az igazság oldalán. Nem szabad hagynunk, hogy bárki megkérdőjelezze világtörténelmi hősiességüket az antifasiszta koalícióban közreműködőknek, s bárki őket tekintse terroristáknak, ellentétben azokkal, akik embercsoportok tömeges, üzemszerű elpusztításával világuralomra törtek.

Ugye a II. világháborúban szellemi elődeink milliói nem fölöslegesen áldozták életüket egy emberközpontúbb világért?

Kedves Antifasiszta Barátaim!

További antifasiszta erőfeszítéseink sikere azon múlik, meg tudjuk-e őrizni szellemi és cselekvési egységünket. Egy nyelven tudunk-e beszélni a mai társadalmi problémákról, a világ dolgairól, s módszereinket tovább újítva eredményesebben tudjuk-e folytatni antifasiszta közös harcunkat.

Az újfasizmusok elleni föllépés módszerei egyértelmű válaszra várnak. Nem elégedhetünk meg félmegoldásokkal. Már a 24. órában járunk, cselekednünk kell.

Kongresszusunknak előrébb kell lépnie a következő kérdések világosabbá tételében:

1. Hogyan tudjuk erősíteni az erőteljesebb és sikerebb föllépést a napjaink legnagyobb erejű fasiszta törekvése, az úgynevezett „Iszlám Állam” terrorista szervezet ellen? Ők nem „csak” egy eddig ismert hagyományos háborút folytatnak. A terrorizmus egy pszichológiai háború, amely a civilizált társadalom félelmeit igyekszik növelni, megbénítva hétköznapijaink békés életét. Az iszlám vallással igazolják tetteiket, amely egy szemén szedett hazugság, semmi közük a valláshoz. Viszont a békeszerető muszlimok életében ezzel hatalmas kárt tesznek, s velük szemben előidézik a gyanakvást, a negatív előítéletek kialakulását.

2. Hogyan vélekedünk az Európa további évtizedére jelentős hatással levő migráns-menekült problémáról? Befogadjuk-e, hogyan fogadjuk a gazdasági jobblét reményében Európába érkezőket, akik sokszor több évszázados kizsákmányolás terheivel keresik a jobb létet Európában? A migránsok másik csoportja a háborús környezetből érkező menekültek, akik sokszor életüket mentve jönnek Európába. Tudunk-e feltétel nélküli szolidaritást vállalni ezekkel az embertársainkkal?

3. Hogyan tudunk eredményesen föllépni a további újfasizma törekvésekkel szemben? Azokkal szemben, amelyek több országban már-már kormányzati szintre emelkednek? Kellő eredményességgel föl tudunk-e lépni a történelemhamisításokkal szemben, amelyek már az egyes országok hivatalos közoktatási rendszereibe is bekerültek? Hogyan tudjuk közvetíteni antifasiszta értékeinket az emberek minél szélesebb köreihez? Hogyan tudunk hatással lenni az egyes országok közvéleményére, az egyes

országok vezetőire, az Európa Parlamentre, a demokratikus pártokra, a civil szervezetekre, az egyházakra, a közvélemény formálóira, leginkább a sajtó munkatársára?

Hogyan tudjuk határozottabb kritikával illetni az EUP, a nemzeti kormányok szélsőjobbra tartó tendenciáit?

Ezekre a kérdésekre kell választ adnunk kedves antifasiszta barátaim.

4. Nem szabad felednünk, mindezekhez saját szervezetünk erősítése is szükséges. Fakarddal nem tudunk tankkal szemben háborút nyerni.

4.1. Szükséges a FIR hálózatának erősítése: elkerülhetetlen a fiatalabb generációk jelentősebb bevonása munkánkba. Tartalékaink vannak az újfasizmus lehetséges áldozatainak körében. Őket is jobban meg kell nyernünk közös ügyünkhöz. Szükséges további társadalmi kapcsolataink erősítése is. Ennek érdekében jobban meg kell találnunk az újabb, fiatalosabb módszereket. Jobban kell alkalmaznunk az informatikai világ eredményeit, a kommunikáció frissebb módszereit.

4.2. Szükséges a mondanivalónk közvetítése érdekében a sajtóval az együttműködés jelentősebb bővítése mind tagszervezeti mind a FIR vezetése szintjén.

4.3. Munkánkhoz további forrásokat kell keresnünk. Az olasz származású hadvezér, Montecuccoli mondását felhasználva: az antifasiszta háborúnkhoz 3 dolog szükséges, pénz, pénz, és pénz.

5. Befejezésül szeretném méltatni mindazoknak a felbecsülhetetlen értékű munkáját, akik az elmúlt 3 évben hozzájárultak a FIR sikerességéhez.

Három éve úgy fogalmaztam, hogy főtitkárunk, Dr. Ulrich Schneider a hátán vitte a FIR-t a szófiai kongresszusig. Azóta bebizonyosodott, Ulrich jó erőben van, továbbra is nagyszerűen viszi a hátán a FIR terhét. Kérem, fejezze ki a kongresszus köszönetét neki ehhez a hatalmas munkáért! Ugyancsak elismerést érdemelnek a FIR VB tagjai is. Köszönettel tartozunk tagszervezeteink vezetőinek, tagságának az erőfeszítéseikért. Tudjuk, rendkívül nehéz feltételek mellett tudják magukat fenntartani. Minden elismerésem kitartásukért, helytállásukért. Köszöntöm együttműködő partnereink tevékenységét is. Nélkülük kevesebb lenne a FIR. Köszönöm, hogy eredményeinkhez ők is hozzájárultak.

Megköszönöm azoknak a tagszervezeteknek a munkáját is, amelyek a 3 éve, a szófiai kongresszusunkon elindított FIR békefáklya útjában közreműködtek.

Kedves Barátaim!

Jelentős nap elé nézünk ma. Muszáj megtalálnunk a további erőfeszítéseinkhez a közös, érdemi cselekvések módját! Ha ez nem sikerül, menthetetlenül elpusztulunk mi is. Minden elpusztulhat, amit képviselünk. Nagy a felelősségünk! Eredményes tanácskozást kívánok mindannyiunknak! Egy magyar költő, Ady Endre soraival zárom megnyitó beszédemet: „vagy bolondok vagyunk, s elveszünk egy szálíg, vagy ez a mi hitünk valósággá válik”.